

Podatek jak w przykładzie I) wynosi 60.000 mk. a dodatek 90.000 mk.

W dniu 15 sierpnia 1923 r. wypłaca się temuż pracownikowi dalsze dodatkowe wynagrodzenie periodyczne (np. uzupełnienie miesięcznego dodatku drożyznianego) w kwocie 500.000 mk.

Celem obliczenia stopy procentowej podatku od tego ostatniego wynagrodzenia przyjmuje się wypłacone już 1 sierpnia 1923 r. 3.000.000 mk. + wypłacone 15 sierpnia 500.000 mk. —razem 3.500.000 mk. \times 12 = 42.000.000 mk., od której to sumy według skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. przypada stopa procentowa 2,5%.

Służbodawca winien potrącić od wynagrodzenia dodatkowego, wypłaconego w dniu 15 sierpnia 1923 r. w kwocie — 500.000 mk., podatek w kwocie 12.500 mk. nadto 3% od tegoż wynagrodzenia dodatkowego tytułem dodatku komunalnego t. j. 15.000 mk., czyli razem 27.500 mk.

IV. Pracownikowi, o którym mowa w przykładzie III, wypłaca się w dniu 20 sierpnia 1923 r.:

- a) dalsze uzupełnienie miesięcznego dodatku drożyznianego w kwocie . . . 100.000 mk.
- b) renumerację, względnie zapomogę jednorazową w kwocie 4.000.000 mk.

Celem ustalenia stopy procentowej od tych ostatnich wynagrodzeń, przyjmuje się: wypłacone w dniu 1 i 15 sierpnia 1923 r. wynagrodzenie 3.500.000 mk. + 100.000 mk. razem 3.600.000 mk. \times 12 = 43.200.000 mk. Do tej kwoty dolicza się jednorazowe wynagrodzenie (remunerację, względnie zapomogę) w kwocie 4.000.000 mk. —razem 47.200.000 mk.

Ponieważ stopa procentowa od 47.200.000 mk. wynosi według skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. 2,5%, zatem podatek od wynagrodzeń wypłaconych w dniu 20 sierpnia 1923 r. w kwocie 4.100.000 mk. wynosić będzie 102.500 mk. nadto 3% od wypłaconych 4.100.000 mk. tytułem dodatku komunalnego t. j. 123.000 mk., czyli razem 225.500 mk.

V. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi tytułem wynagrodzenia stałego za miesiąc sierpień 2.000.000 mk.
nadto w tymże dniu wypłaca się temu pracownikowi miesięczne wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za miesiąc kwiecień 1923 r. w kwocie . . . 500.000 mk.
razem . . . 2.500.000 mk.

Podstawę do obliczenia stopy procentowej stanowi suma wpłaconego wynagrodzenia w stosunku rocznym (2.500.000 \times 12) t. j. . . 30.000.000 mk. od której według skali obowiązującej w trzecim kwartale 1923 r. a podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r., wypada stopa procentowa 1,7%.

Podatek zatem od wypłaconego wynagrodzenia 2.500.000 mk. wynosi 42.500 mk., a nadto 3% od tegoż wynagrodzenia tytułem dodatku komunalnego (art. 25 ustawy) t. j. 75.000 mk., czyli razem 117.500 mk.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 kwietnia 1923 r.

Minister Skarbu: *H. Linde*

572.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 lipca 1923 roku

w przedmiocie ustalenia wykładnika podwyżki raty podatków gruntowych i budynkowych, przypadającej za drugie półrocze 1923 roku.

Na podstawie art. 9 i 19 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505) w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Wykładnik podwyżki drugiej raty podatków gruntowych i budynkowych oraz oddzielnych dodatków, przypadającej za drugie półrocze 1923 r. ustala się w wysokości 1,1.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*

573.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 12 lipca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do świadczeń, zapewnionych ustawą o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej, obowiązującą na ziemiach w b. państwach austriackiego i węgierskiego, a wchodzących obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austr. Dz. U. P. № 138) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego w zakładzie pensyjnym dla funkcjonariuszy lub w instytucji zastępczej, otrzymują aż do odwołania, dodatki drożyzniane do świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

§ 2. Podstawę wymiaru dodatku drożyznianego stanowi ekspektatywa przysługująca na podstawie ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej za każdy z wymienionych niżej okresów, pomnożona przez mnożnik, ustalony w niniejszym rozporządzeniu dla poszczególnych okresów.

§ 3. Jako mnożnik ustala się dla okresu:

a) od 1 stycznia 1909 do 31 lipca 1921	cyfrę 11999
b) „ 1 sierpnia 1921 „ 31 października 1922	399
c) „ 1 listopada 1922 „ 30 czerwca 1923	19
d) „ 1 lipca 1923	3

§ 4. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego łącznie z dodatkami, ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem nie mogą wynosić mniej od kwot poniżej wyszczególnionych, a to:

	miesięcznie
1) renta starcza i renta inwalidy, przyznana z tytułu osiągnięcia 65 lat życia.	Mkp. 300.000
2) renta inwalidy nie podpadająca pod punkt poprzedni.	Mkp. 200.000
3) renta wdowia	Mkp. 150.000
4) dodatek dla sieroty niepełnej	Mkp. 100.000
5) dodatek dla sieroty zupełnej .	Mkp. 200.000
6) jednorazowa odprawa:	
a) dla wdowy	Mkp. 1.000.000
b) dla jednego z rodziców .	Mkp. 500.000

Ubezpieczeni zastępczo mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, jakaby im w analogicznym wypadku należała się od Zakładu Pensyjnego dla funkcjonariuszy.

§ 5. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są miesięcznie zgóry ze świadczeniem.

§ 6. Na pokrycie dodatków drożyznianych pobiera Zakład Pensyjny 20%owy dodatek do premji stałych (§ 33 ustawy pensyjnej w brzmieniu nadanemu w art. 22 ustawy z dn. 10 czerwca 1921 r.) zaś instytucje zastępcze same oznaczają wysokość dodatków do premji stałych.

§ 7. Środki potrzebne na wypłatę dodatków drożyznianych czerpie Zakład Pensyjny oraz instytucje zastępcze zaliczkowo z własnych funduszy.

Zaliczki te należy zwracać w najkrótszym czasie z funduszu, wymienionego w poprzednim paragrafie, wraz z odsetkami w wysokości każdorazowej matematycznej stopy procentowej.

§ 8. Zakład Pensyjny i instytucje zastępcze mają przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej szczegółowe sprawozdanie ze stanu funduszu, oznaczonego w § 6 niniejszego rozporządzenia, w ciągu miesiąca po upływie każdego kwartału roku kalendarzowego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1923 r. i z tym dniem tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzeń Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydane w tymże przedmiocie.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

574.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu

z dnia 30 maja 1923 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych.

Na zasadzie art. 19 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. N. 18 poz. 143) zarządza się co następuje:

Do art. 1.

§ 1. Obowiązek zakładania i utrzymywania publicznych szkół powszechnych obciąża gminę terytorjalną zarówno wiejską, jak miejską. Tam, gdzie obszary dworskie istnieją, jako odrębne jednostki administracyjne, winny one spełniać narówni z gminami wiejskimi obowiązki, wyływające z ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych.

§ 2. Jak długo likwidacja majątku istniejących w województwach pomorskim i poznańskim gmin (związków) szkolnych i prawozdolnych szkół, oraz istniejących w województwach łwowskim, krakowskim, stanisławowskim i tarnopolskim funduszy szkolnych miejscowych nie zostanie ustawowo uregulowana, majątki i fundusze te pozostają w zawiadywaniu Rad Szkolnych miejscowych.

Do art. 2 i 3.

§ 3. Sposób opracowania i opublikowania sieci szkolnej będzie określony osobnym zarządzeniem.

§ 4. Organami samorządu szkolnego na obszarze gminy, względnie w gminie lub gminnego są:

a) w województwach: kieleckim, lubelskim, łódzkim i warszawskim, oraz w białostockim z wyłączeniem powiatów grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego;

1. w miastach, tworzących samodzielne powiaty szkolne—Rady Szkolne Miejskie,